

כל הזכויות שמורות

אין כמחון שהמצב בניזרת ירושלים לא יחמיר. מנוי וגמור עם ישראל להבטיח לעצמה שליטה מתמדת לאורך הגבול, כתוצאה מהריגת תועיז'ך ישראלים שהתקרבו לעמדות הירדניות. אף שירדן אינה מעוניינת בהחמרת המצב, יתכן כי בסבב המתוח הנוכחי, בו יכולה כל תקרית קטנה להוביל להתפוצצות, תישמש השליטה מידי הגופים האחראיים.

חילופי גברי יחולו בסוף השנה בראש אחד השרותים החשובים במדינה.

למרות כל ההכחשות, קרוב לוודאי כי דויד בן-גוריון עומד להיפגש עם הקאנצלר אדנאור. אדנאור זקוק לפגישה זו כתעודת הכשר דאמטית לקראת השתתפות הצבא הגרמני בכוח-המחץ האטמה הצרפתי - צעד שיעורר חששות נכדים בארצות-הברית ובעולם. מן הצד הישראלי נעשות ההכנות כך, שאפשר יהיה לתאר את הפגישה כמיפגש מיקרי בין שני האישים, אישם בדרכו של בן-גוריון לסקאנדינביה (בדומה להסוואה שניתנה לפגישה הקודמת, בארצות-הברית).

חוגים מפלגתיים לוקחים בחשבון את האפשרות, כי הממשלה תיפול תוך השבועות הקרובים. השמועות בעניין זה הן חלק ממלחמת העצבים המתנהלת עתה בין בן-גוריון לבין שותפיו בקואליציה, על רקע פרשת סובלן מצד אחד ופרשת בני ישראל ויוסלה שוחמאכר מצד שני. אחד הגורמים העיקריים לאי-יציבות הממשלה הוא התנגדי

במדינה

העם

העלבון הצורב

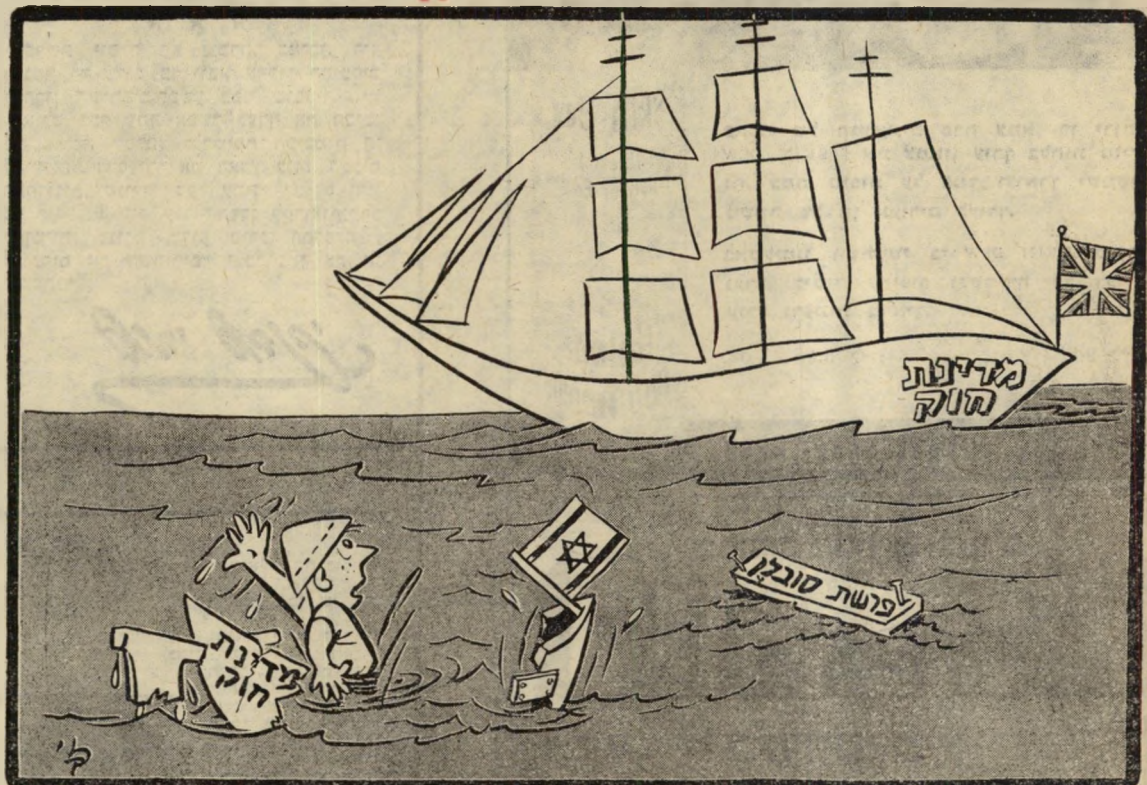
יוסלה חזר הביתה. שני חיילים נפלו בחילופי-יריות בירושלים. ממשלת אלג'יריה חזרה למולדת, בתום מלחמת-השיחורור האכזרית ביותר של המאה העשרים, והתי פלגה. הקאנצלר הגרמני נפגש עם נשיא צרפת ושם קץ למלחמה בת אלף שנים. אולם במדינת ישראל היה רק נושא אחד לשיחות: פרשת סובלן. ברור, נועם ורם. שום מאורע מאז קום המדינה לא עורר תגובה כה גמרצת, אחידה וקיצונית בלב ההמונים. היתה זאת תגובה שלא הכירה מעצורים מפלגתיים או רעיוניים. איש-מפא"י מדגניה והיועץ המשפטי הראשון של הממשלה ביט' או אהתה כמו ח"כ מק"י ואוהדי חרות. קוראים דתיים המטירו על העתונים מכתבים נועזים, משובצים פסוקים ואמרות חז"ל, וקוראים חילוניים גינו בשם ערכי המוסר הליברלי את השר הדתי שחתם על צו ה- גירוש. איש לא יום התפרצות זו, ואיש לא הנהיג אותה. העתונים, שהתייחסו לפרשה באדי

זכות המיקלט המדיני, אחד מעיקרי הליברל ליום ההומאניסטי, אשר דורות של יהודים באירופה היו חלוציו ולוחמיו. ברק שר החלדה. אך יותר מכל, היתה הפרשה כברק שהאיר, במכה אחת, את ה- מצב האמיתי במדינה, החבוי בזמן אהר באפלה עמוקה של שקרים מוסכמים. כי זה עיקר הפרשה: זקן הנמצא על סף שגעון-הגדלות, שלקה בהתקפת היסטוריה (ללא שום סיבה נראית לעין), עשה במדינה כבתוך שלו. הוא הפר את כל החוקים, בעט במערכת המשפט, רמס את הממשלה וירק על הכנסת. שרי המדינה נהגו כחבורת ילדים נפחדים בנוכחות מורה שאיבד את השליטה על עצמו. שרותי המדינה נהגו כחבורת גאנסי- טרים, הפועלת על פי צווי הבוס מטיל- המורא. חברת-התעופה הלאומית, המתממרת להיות חברה מסחרית, נהגה כספינת שודדי- ים. וכל זה קרה לעיני העם והעולם. הכנסת היתה חסרת-אונים, ולא הצליחה אף להביא את העניין לדיון סדיר. היה צורך להגיש הצעות של אי-אמון. השר האחראי, וחבר-כנסת שהצביעו בתודות בעד השתקת הפר- שה, הקפידו להדליף לעתונות שהם עושים זאת בניגוד למצפונם - כאילו לא הוסיף הדבר חטא על פשע וחרפה על תועבה. בכל מדינה אחרת היתה הממשלה נופלת למחרת היום, נוכח התפרצות הועם הציבורי. רי. שרים וח"כים היו מתפסרים כדי להציל את כבודם האישי. בישראל - לא כלום.

דיפלומטים מוועזעים. אי-אפשר היה השבוע להעריך את הנוק התהומי שנגרם עליידי פרשת סובלן. שנים ארוכות של חינוך הנוער אבדו ביום אחד. אמון הקהל בממשלתו ובמוסדותיו ה- דמוקראטיים התמוטט כבניין-קלפים. יוקרת המדינה בארצות החרבות צללה לנקודת האפס. הדיפלומטים המערביים ביט- ראל - ובראשם דהקא האמריקאים - היו הראשונים שהסתייגו בפירוש ובאוזני כל ברישיחה מן הנועשה. הם היו מוועזעים יותר מכל אדם אחר בארץ. אך יתכן שכל ההפסדים העצומים האלה יצאו בשכר אחד: האמת יצאה לאור. ביולי 1962 שוב לא יכול היה להיות ויכוח על המצב העובדתי: ישראל אינה כיום מדינת חוק, והדמוקראטיה שבה אינה אלא הסחאה צינית לנוחיות השלטון. האזרח הישראלי, הרוצה במדינת-חוק ובי- מישטר דמוקראטי, יצטרך להילחם למען הקמתם.

יחסים מרחביים קולונל שוראקי

„מדוע הצטרפתי לאי-אהאס? ובכן, הסיי בות לכך הן שתיים. „ראשית, משום שזה היה האמצעי היחיד להגן על חיי משפחתי ועל חיי הקהילה; ושנית, משום שמדינת ישראל תמכה בכך. כן, מפקדי האי-אהאס באוראן סיפרו לנו על פגישה שנוכחה בין הגנרלים סלאן וזיוהו לבין קולונל שוראקי, שבא במיוחד מישראל, כדי לסלק כל נגע אנטישמי מן הארגון הצבאי החשאי. „לאחר הפגישה, טענו המפקדים, יצא קולונל שוראקי משוכנע, כי האי-אהאס אינו ארגון פאשיסטי, ועל כן על היהודים להצטרף לשורותיו. האמנו בכך והצטרפנו. סיפור זה, מפי מורה יהודי בעיר אוראן שבאלג'יריה, לא פורסם בדי-השבועון אתגר, מפי חבר הוועד הישראלי למען אלג'יריה חופשית, שטען כל העת כי הארגון הצבאי היהודי באוראן הנהו, בהשראה ישראלית, חיל-המחץ של האי-אהאס. התיאור הופיע השבוע במעריב, אחד המתי נגדים החריפים ביותר של הפליין בישראל. וכתב אותו לא אחר מאשר שמואל שגב - הכתב הנאמן ביותר על מנגנון-החושך, ראש המשרתים של האי-אהאס בעתונות הישראלית. אלא שבמיים האחרונים קרה משהו לכל ידידי האי-אהאס בעתונות הישראלית. הם נסעו לאלג'יריה, גילו את הפליין, התחרו ביניהם בתיאורים נלהבים של החזית ה- מיסלמית הלאומית. פרובוקציה באוראן. המשך תיאורו של שגב, מפי מורה היהודי, אישר לחלו- טין את כל הטענות שהושמעו בחוגי הוועד הישראלי על הפרובוקציות באוראן: „הכל החחיל בראש השנה, לפני כשנתיים, (המשך בעמוד 11)

„הלוואי והיתה לי כזאת!“

דתו של השר שפירא לאחת התוכניות החשובות ביותר של בן-גוריון. הוא אף הזהיר כי יתכן שלא יצביע בעד הקצבת הכסף הדרוש למימושה. ח"כ מפא"י ברוך אזניה עשוי לכוא במקומו של שלום לויך, כמוזכיר הכללי של הפתדרות המורים. מסתמן סיכסוך חדש בין הליברלים לבין משרד-החוק. העילה: דרון הליברלים להתקשר עם מפלגות אפריקאיות, הניראות להם כליברליות. גולדה מאיר, שתקפה את ג'ו גולן מפני שהתקשר עם מנהיגים אפריקאיים, רואה בעין זועמת את תוכנית הליברלים לשגר לאפריקה שליחים מפלגתיים לשם יצירת קשרים. סנסציה ספרותית עולמית תפרוץ אם תגשים יעל דיין את איומה לפנות לעתונות העולמית ולתבוע את עלבון ספרה הראשון, שתי פנים למראה. יעל פנתה למועצה לביקורת מחזות וסרטים וביקשה לאשר את ספרה כיסוד לסרט ישראלי חזכאי לתמיכה. יושב-ראש הוועצה, אשר הירשברג, זחה את הבקשה, בטענה שהתסריט מסלף את זמותה של האשה היהודיה. משרד השיכון של אלמוגי עומד להיכנס לסיכסוך חריף עם משרד הפנים של שפירא, בקשר עם ההגדרה מחדש של הסמכות לתכנן שיכונים. סמכות זו, הקשורה בתקציבים של מיליונים רבים, נמצאת לפי חוק ישן בידי משרד הפנים, אך מפא"י משתדלת להפקיעה. יוצע חוק שיחייב את הרשויות המקומיות להציב מצוללים בחופי הרחצה שבתחומיהן, תחת להסתפק בשלטים „סכנה, אין מציל, הרחצה אסורה“. תהיה זאת אחת התוצאות של גל הסביעות. יחורשו ההתקפות על חוק חסכון חובה. בהצעת החוק יש סעיף המבטל למעשה את כל הדירוגים המפורסטים של תשלום המס החדש, והמאפשר לשר-האוצר לקבוע תשלומים בהתאם לתקנות משלו, ולגבות מס זה גם כאשר לפי הסעיפים הקודמים לא צריך לשלם מס.